

Egy krajczáros.

Egész évre hetente	
10 drb . . .	3 frt 60
50	16 . 80
100	33 . 60

Egy hónapra hetente	
50 drb . . .	1 frt 40
100	2 . 80
200	5 . 60

FÉNYFFY KÁLMÁN.

Megjelenik minden vasárnap.
Szerkesztőség Budapest.

MARKOS GYULA.

A hercegprimás szózata a királyhoz.

— Azt kérdezed, jó királyom, hogyan lehetne a válságot a legkönnyebben megoldani? Kormányozd csak, uram, ezt a hiv jó nemzetet a magad szívével, a maga eszével és a maga kezével — majd meg fogod látni.

„Magyar Herkó Páter“ melléklapja.

==== Vidéki elárusítók jelentékeny kedvezményben részesülnek. ====

Dülapintéri Borvággy Kala Máris nótárius uram körjegyzései.

Tetszik nekem azt a Tisza Pista. Minő poloskaszivósággal ragaszkodik egy dicstelen műtőhöz és minő kapálódzással törtet egy még becstelenebb jövő után.

Sokan azt hiszik, hogy igazán őrtült, csak bizonyos napokon van tisztább látköre. Azt is elhomályosítja Bécs iránt való vak szenvedelme.

*

A cinikus hazugság non plus ultráját az ő legutolsó levele árulja el legjobban, amelyben szemére hányja a vezérőlbizottságnak, hogy miért nem vette át már a kormányt saját elvei szerint.

Holott mindenki tudja széles e Magyarországon, hogy a leggaládabb aknamunkát Tisza folytatja ez ellen már hét hónapja.

*

Olyanforma ez a cinikus akasztófahumor, mint mikor az erdőszéli betyárok valakinek a tárcáját elveszik, magát pedig a fához köti és távozáskor nagy udvariassággal megkérlik, hogy tíz perc múlva sziveskedjék utánuk menni, mert a tárcát föltétlenül vissza akarják neki adni.

*

De még ez a cinikus magaviseelkedés sem kelt akkora csodát az én közönséges jegyzői kapitóliumomban, mint az a bécsi ravaszság, mely még mindig Tisza keze által szánt-vet és ugylátszik, bizik is hozzája, hogy ezt a nyomorult semmi embert még föltámaszthatja.

*

Fejérváry uram nagyon szeretne egypár ezer önkéntes rekrutát szerezni magának az őszre, de bizony abból aligha fog enni.

Lesz gondunk rája, hogy egyetlen egyet se kaphasson.

*

Milyen kár, hogy a tavasszal Marócyt Szegeden meg nem választották. Az osztendei sakkversenyen ő lett a világ legjobb sakkmeistere között is a legelső.

Milyen könnyen adhatna az most a Kamarillának is sakk-mattot.

*

Nyíri, volt honvédelmi miniszter mandátumának szennyesét mossa a Kuria. — Mennyi piszok, szinte hihetetlen.

A Tiszarendszernek virágai közül ez az egy, amely véletlenül került horogra. De ebből az egyből aztán meg lehet ismerni a többit is.

*

Lányi miniszter is megbukott Liptószentmiklóson. Kedves egészségére válják.

Inkább szavazok én olyan tótra, aki elfogadja a magyar vezényszót, mint az olyan magyar miniszterre, aki osztrák paprikajancsi.

Végre hát a cári dölyf is letörött. Most már ő is akarja a békét. Hja persze, ha néha savanyu is a szőlő, csak elérhessük, rögtön édessé lesz az.

«Meg sem állunk addig, míg tengerbe nem szorítjuk az összes japán majmokat», mondá kérkedő fennhéjázással Kuro-patkin.

«Hat hónap múlva Tokiót fogjuk bombázni», mondá Roszdesztvenszki.

«Mig egy garasom és egy katonám lesz, addig harcolunk», mondá a cár. Mennyi nagymondás egy kalap alatt! Mintha csak a híres osztrák ármádia kardcsörtető üres hengegéseit hallanók.

Mindazonáltal a «Herkó Páttert» olvasni és terjeszteni uri virtus.

TANI TANI

kántram uram naplójegyzetei.

— A napokban bejön hozzám az iskolába egyik gyereknek az apja s élcelődni kezdett. Többek közt ezt kérdi:

— Mestram, van-e ebben az oskolában számár?

— Van, János bácsi — mondok — egy perc óta. Legyen csak szerencsénk többször is, akkor bizonyára az az egy sem lesz az.

*

— Elővettem a minap a téli bundámat s kiakasztottam a napra. Egyszer csak elkezd a bunda hortyogni, de olyan hatalmasan, hogy a baromfiak mind szétfu ottak az udvaron. Nézem, forgatom, de nem találok benne senkit. Azután jutott eszembe, hogy a mult télen a komám aludt benne a szánon, annak a hortyogása fagyott bele, most pedig a melegen kiengedt a bundából. Ördögadta!

*

A pályaválasztásról volt szó az iskolában.

— Mi szeretnél te lenni, Pista? — Takács — mondá. Hát te? — Kovács. És te? — Pap. Hát te, Gábor? (szóltam egy szurtos képű cigánygyerekhez).

— Én, én püspök.

— Talán miniszter?

— Az nem.

— Miért?

— Mert én akkora cigány soha sem leszek, mint azok.

Rossz hír.

— Te János, mit gondolsz, há' a doktor Fressleint vennék védőigvédnek.

— Hádd ázst á rágyás, ihes zsidót, ázs mán engem egyszer három évi fegyházsra vidett!

Igaza lehet.

— Fgészségedre, Iciglében!

— Micsede baland beszéd, én nem thüszögthem, hanem khühögtem!

— Haszen éppen akkhor khüll az egészség!

Egyszerü.

— Két lovam van, Pesta!

— Tyüü, az áldóját! Ollan sok pize van, hogy mán arra is telik?

— Hát bizon ahhol nem köll valami sok piz, mer hogy hát a Torma Jansit, meg a Fekete Ferkót töttem lóvá!

Fogas kérdés.

— No, sógor! Hát mi lesz a vezényszóva?

— Wie heiszt, weszenszó? weszenszó! Asztat én nem érte!

— No hát a magyar komandó!

— Ah ja! A matyár gomantó! Tyhi!... Asztat leszi naton nehéz.

— Nehéz ám neked! De nekem nem! Aszondom.

Előrelátó férj.

- Gondold csak, mama, Károly megengedte a kerékpározást nekem!
- És hogy vagy a főzéssel?
- A főzést meg eltiltotta.

Különbség.

- Zsidó:* No Fherenc szomszéd, most már thisztába van kheed, nem thartozik csak a jó Istennek.
- Ferenc gazda:* De nem a magukénak.
- Zsidó:* Edjre medji az mogát, Fherenc gazda.
- Ferenc gazda:* Dehogy megy egyre. A mienk magyar nadrágha jár, a maguké meg hőzedliba.

A kis őszinte.

- Bébé:* Bácsi, már tizenkét óra.
- Vendég:* Hát aztán?
- Mama:* Te udvariatlan.
- Bébé:* Te mondtad, mama, hogy az ügyvéd ur mindig kilesi az ebéd idejét.

Fogj ki a zsidón.

- Valaki tréfából éjjel kiragasztott a Mózsi házára egy vörös járványcédulát, melyen ez állt: «Ragályos beteg, tilos a bemenet».
- Reggel csodálkozik a Mózsi, hogy szokott vásárlói nem jönnek, kinéz az utcára, hát látja a vörös papirost a falon Fogja a krétát, kireperálja a szöveget ilyenformán: «Aki fél a ragályos betegségtől, itt nem tilos a bemenet, mert biztos orvossága van: a kisüstön főtt törköly». Azon a napon egy hordó pálinkát mért ki.

Ni egy utas belopózik — Hol két jegyes csókolózik.
Hol van? Tessék megkeresni!

Orvadász lopja a nyulat — Fővadász meg majd megpukkad.
Hol van? Tessék megkeresni!